

Спідниця, втята на півслові

Дмитро Павличко

Спідниця, втята на півслові,
Неначе тятива туга,
І ліфчика дзвінки шовкові,
Де схована грудей жага,
І погляд, що шукає цілі,
Брат ятагана й батого,
І зуби, як сніжинки, білі,
І млосна на устах юга...

І я хмелію. Та не дуже,
Кажу собі - це не вона!
Це так із мене жарти струже
І вже невперше - сатана!
Борюсь! А після перемоги,
Як лежемо вже ледь живі,
Намацую маленькі роги
Під косами на голові.